

Ziynetim Tektir Ne de Olsa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Kasım 2025

Kör noktası yalnızlığın en çok da o kayıp tebessüm
Renkler fıırarda ve korkmaktayım
Öksüz kalmanın ukdesi içimde derin bir sancı
En çok da kaybetme ihtimali annenin varlığını

Kuytularda saklı nicedir ilham perim
Oysaki ihtimamla onu evlat edinmiştim
Bensiz kalsa ne ki ya da ben, onsuz
Tevazu yüklü göğün sahip olduğu tek Yıldız;
Elbette ben olmalıydım ben
Uykusuz gecelerde kalemimi hadım eden
Solgun rengim
Siyahi mahşerim
İnzivaya çekilmediğim kadar kanaat ettiğim
Yerin göğün matemini
Örülü saçlarıma nasıl da değerdi annemin ince eli

Saydam o ufuk:
Ah, nasıl da tutulu nutuk
Zemheride aşk
Beyazda sadakat
Aşkın alası
Yalnızlığın bekası
Kucak açtığım her sözcük
En çok da hayat denen nakarat

Kefilim sevgime
Kefal addedilen ruhuma ve iyi niyetime
Zeval gelmesin de asla merhametime
Zambaklar solgun yürek beklemede
Zinhar yangınım
Ziynetim tektir: ne de olsa
Zanlarla damgalı bir mevtayım
Öncem sonram anda saklı
Yâdımda o teselli

Yangını çıkaran o firari kıvılcımı
Bendim nakşeden
Bendim ben bentleri deviren

Hızması kayıp bir mısra
Hazmedemeyen kâfırlerin gölgesi
Pişekâr kindarların dinmeyen öfkesi
Ve işte lalden ibaret ömür
Kimine göre sonlanan lale devri
Gel gör ki:
İlahi Adalete varlığın teslimiyeti

Kaderin asılı kaldığı o kanca
Kederle eşleşen hazzın rövanşı
Miadı dolan bir milat ki:
Koca cihan sevgi ve merhamet fukarası

Sandım
Kimine göre zandım
Sevdim seveli de kandım
Dervişin nüktesi
Değişlerin zirvesi
Ve işte konuştuğum O İlahi Rakım
Kayıp bir ömrün de güncesi
En asil en asisi sevdanın
Kaybetmek olmamalı hazanın bakiyesi
Yaralı muştı
Yanık bir türkü belki de sarmalayan huşu

29 KASIM 2025

14: 10